

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.358/2022/13. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2023. április 12. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T T:

A kábítószer-kereskedelem büntette Terhelt1 és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. október 19. napján kihirdetett 214.B.209/2022/24. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést 4 (négy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre és 5 (öt) év közügyektől eltiltásra mérsékli.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani, s megállapítja, hogy abból Terhelt1 I.r. vádlott a fele rész kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben vagyonekhozást a nyomozás során lefoglalt és a rendőrségi ügyszám2 alszámú készpénz-bűnjeljegyzék 1. és 2. sorszáma alatt nyilvántartott 269.000 (kétszázhatvankilencezer) forint készpénzre és további 453.000 (négy százötvenháromezer) forint erejéig rendel el.

A kiszabott szabadságvesztésbe helyesen a 2019. november 19. napjától 2020. november 20. napjáig előzetes fogvatartásban és 2020. november 21. napjától 2021. március 19. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt rendeli beszámítani oly módon, hogy egy nap szabadságvesztésnek egy nap előzetes fogvatartásban illetőleg négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A Terhelt1 I.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegének érintetlenül hagyása mellett megállapítja, hogy a fennmaradó bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék – a terhelt beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadását követően – a 2022. október 19. napján tartott előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett 214.B.209/2022/24. számú ítéletében Terhelt1 (helyesen I.r.) vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem sértés büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] mint társtettes; s ezért őt 5 év 6 hónap – fegyház fokozatú – szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte, emellett 269.000 forint erejéig vele szemben vagyonek Kobzást rendelt el. Rendelkezett a feltételes szabadság legkorábbi lehetséges időpontjáról, azt a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban megjelölve, valamint a 2019. november 19. napjától 2021. március 19. napjáig „előzetes fogvatartásban töltött idő” beszámításáról, s meghatározta, hogy a 2020. november 20. napjától 2021. március 19. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időnél egynapi szabadságvesztésnek öt nap ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg. Döntött még a bűnjelekről, s kötelezte az I.r. vádlottat az eljárás során felmerült 2.346.089 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés, közügyektől eltiltás, továbbá pénzbüntetés kiszabása végett, a vádlott és védője pedig a büntetés enyhítése, a védő emellett a védencét terhelő bűnügyi költség jelentős mérséklése érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket nem a súlyuknak megfelelően értékelte, s emiatt túlzottan enyhe joghátrányt szabott ki. Az időmúlás jelentősége szerinte csekély, miután az a büntetési tétel alsó határát sem érte el. A vádlott érszűkület betegsége, miután emiatt orvosi kezelésekre jelenleg nem jár, műtét nem szükséges, és ezért a büntetés elviselési képessége emiatt nem nehezített, enyhítő körülményként nem vehető figyelembe (56/2007. BK vélemény II/12. pontja). Ezzel szemben súlyosító tényező a társtettesi, hosszabb időn át tartó elkövetés, az elfogást megelőző kábítószer fogyasztás, és a hasonló jellegű cselekmények különösen Budapest területén – köztudomású – elszaporodottsága. Álláspontja szerint tehát az enyhítő körülményekkel szemben jelentős súlyú súlyosító tényezők állnak fenn, melyek a középértékűtől ily mértékben lefele eltérő, a büntetési tételkeret alsó határához közelítő tartamú szabadságvesztés kiszabását nem indokolták. Utalt arra is, miszerint a vádlott a bűncselekményt anyagi haszonszerzés céljából szerezte meg, s rendszeres havi jövedelemmel rendelkezik, más személy eltartásának kötelezettsége nem terheli, így a Btk. 50. § (2) bekezdésének kógens rendelkezése alapján vele szemben pénzbüntetés kiszabása kötelező.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.771/2022/9. számú átiratában kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályokkal összhangban folytatta le az eljárást, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett.

[5] Az átiratban foglaltak szerint az I.r. vádlott a bűnösségét elismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, és azt a törvényszék a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint törvényesen fogadta el. A beismerés elfogadásából kifolyólag a történeti tényállás a váddal egyező, annak megalapozottsága nem vizsgálható.

[6] A bűnösségre vont következtetést, a jogi minősítést törvényesnek tartotta.

[7] A büntetéskiszabási körülményeket érintően azonban egyetértett az ügyészi fellebbezés indokolásában írtakkal, s hangsúlyozta azt is, miszerint az elsőfokú bíróság azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte.

[8] Az enyhítő körülmények közül a beismeréssel összefüggésben hivatkozott arra, hogy azt árnyalják azok a tényezők, mely szerint társtettesként, édesapját is bevonva, több mint másfél évet felölelően valósította meg a terhére rótt legsúlyosabb elkövetési alakzatot, a kereskedést.

[9] Az elsőfokú ítélet járulékos rendelkezései közül kizárólag a bűnügyi költségre vonatkozó döntést látta szükségesnek módosítani oly módon, hogy a II.r. terheltet – akivel szemben büntethetőséget megszüntető okból a büntetőeljárás megszüntetésre került – érintő bűnügyi költség az I.r. vádlottat nem terhelheti, annak állam általi viseléséről kell rendelkezni.

[10] Összességében – az ügyészségi fellebbezést fenntartva – az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés, közügyektől eltiltás tartamának felemelésére, pénzbüntetés kiszabására, s a bűnügyi költség I.r. vádlottat terhelő összegének csökkentésére, az I.r. terhelttel összefüggésben nem álló összeg állam általi viselésének megállapítására, egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[11] A védő fellebbezése írásbeli indokolásában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát enyhítő szakasz alkalmazásával mérsékelje, fontolja meg, hogy azt a Btk. 35. § (2) bekezdése folytán eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozatban rendelje végrehajtani, továbbá állapítsa meg, hogy a fele rész kitöltése után védenca feltételes szabadságra bocsátható.

[12] A súlyosító körülményekkel összefüggésben utalt arra, hogy az elkövetés másfél éve a vádlott terhére nem értékelhető, mert az ilyen jellegű bűncselekményeknél teljesen szokványos időszak, s azalatt tevékenységének intenzitása egyébként sem ismert. Szintén nem látta figyelembe vehetőnek a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottságát sem, mert

annak alapjául szolgáló adatokra az elsőfokú ítélet nem hivatkozott, s az köztudomásúnak, azaz a társadalom széles köre által ismertnek sem tekinthető. Ugyanakkor álláspontja szerint – utalva évekkal korábbi ítéltáblai határozatokra, s a Büntetőjogi Szemlében e tárgyban megjelent cikkekre – a jelentős mennyiség alsó határát háromszorosan meghaladó kábítószer mennyiségnek nem súlyosító, hanem jelentős enyhítő hatás tulajdonítható. Kifejtette azt is, hogy a védence személyisége kedvező, aki, miután a büntetőeljárás során cselekménye káros következményeivel szembesült, életvezetésén pozitív irányba változtatott, s kerekesszékes fiatalok gondozásában, foglalkoztatásában társadalmi munka keretében részt vesz. Hangsúlyozta, hogy fiatal korától dolgozik, s a cselekmény elkövetésében szerepet játszott az is, hogy gyerekkora óta térd sérüléssel küzd, mely munkalehetőségeire kihatott, s sportolói karrierjének is véget vetett. Ennek ellenére folyamatosan, nem könnyű munkakörben dolgozik a család megélhetése, lakhatásuk biztosítása érdekében. Ennek alátámasztására csatolta a vádlott illetőleg édesanyja levelét, korábbi munkáltatójának jellemzését, a társadalmi munkavégzésének igazolását, továbbá a rendszeres végtagfájdalmairól az orvosi dokumentumot.

[13] Terhelt1 I.r. vádlott bírósághoz intézett levelében egyrészt beszámolt korábbi, bűncselekmény elkövetéséhez vezető életútjáról, hangot adott megbánásának, de annak is, hogy a nála és akkor már gyógyíthatatlan beteg édesapjánál fellelt kábítószer mennyiséget nagyrészt saját használatra halmozta fel, a kábítószer értékesítéssel nem akart nyereszkeskedni, hanem néha kisegítettek hasonló sorsú emberek. Utalt arra, hogy rossz utat választott, de ha lehetőséget kap, s a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztik, úgy bizonyítani fogja, miszerint tisztességesen dolgozó, a társadalom számára hasznos ember. Kitért arra is, hogy családjá a büntetőeljárás során végig segítette, s hogy nyugdíjas édesanyjával él közös háztartásban, s segít a házat terhelő hitel törlesztésében is.

[14] A nyilvános ülésen a védő perbeszédét írásbeli beadványával egyező tartalommal terjesztette elő, a vádlott felszólalásában és utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta.

[15] A fellebbezések közül az enyhítést célzó vádlotti és védői jogorvoslat vezetett eredményre.

[16] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kétirányú fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt1 I.r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényben kizárt, valamint, hogy az ügyészség és a védelem is kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont].

[17] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére, és a bűncselekmény minősítésére is.

[18] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[19] Ennek eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett.

[20] A vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésben írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével összhangban állt.

[21] Felhívja ugyanakkor az ítéltábla a figyelmet arra, hogy a Be. 549. § (4) bekezdéséből illetőleg a Be. 551. § (1) bekezdésében írtakból kitűnően a rendelkező rész kézbesítésére még a jogorvoslati nyilatkozatok megtételét megelőzően kell (kellett volna), hogy sor kerüljön.

[22] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés a) - c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[23] Az elsőfokú bíróság – a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja, illetőleg Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgál(hat)ta – az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett Terhelt I.r. vádlott bűnösségére, s a cselekmény minősítése is törvényes, bár erre vonatkozó érdemi jogi indokolás az elsőfokú ítéletben nem szerepelt.

[24] A Be. 562. § (2) bekezdése alapján korlátozott fellebbezés esetén is kötelező tartalmi eleme az elsőfokú ítéletnek a bíróság által megállapított cselekmény jogi minősítése. Az elsőfokú bíróságot e körben is indokolási kötelezettség terheli, különösen arra figyelemmel, hogy a másodfokú bíróság – a már hivatkozott jogszabályhelyek alapján – a korlátozott felülbírálat keretében is vizsgálja a jogi minősítés helyességét. Ennek ellenére a jogi minősítésre is kiterjedő indokolási kötelezettségét ítélete [25] bekezdésében pusztán

formálisan teljesítette, miután kizárólag annak rögzítésére szorítkozott, hogy az I.r. vádlott tényállásban rögzített magatartása a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetét valósította meg, mint a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettes.

[25] E körben utalni kell arra, hogy az I.r. vádlott (és társa) által értékesített, készletezett kannabisz a cselekmények elkövetésekor hatályban volt – Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont a) alpontja alapján alkalmazandó Egységes Kábítószer Egyezmény I. Jegyzéke alapján minősült kábítószernek.

[26] Ugyanakkor a kábítószer fogalmát meghatározó büntetőjogi normák 2023. január 1. napjával alapvető változáson mentek keresztül, ezért annak megállapítása sem mellőzhető, hogy a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pontjának hatályos szövege szerint az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete 1. mellékletében a kábítószeres 1. és 2., valamint 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. és 2. jegyzékén szereplő anyag minősül a Btk. alkalmazásában kábítószernek, s hogy az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószeres 1. jegyzéke tartalmazza a kannabiszt.

[27] A büntetőjogi felelősségrevonás szempontjából tehát az elbíráláskori büntető törvény (és a háttér-, keretjogszabály) eltérő, kedvezőbb rendelkezést az I.r. vádlottra nézve nem tartalmaz.

[28] Az 1/2007. BJE határozat iránymutatása szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, rendszeres adás-vételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény.

[29] Az irányadó tényállás alapján a kereskedés elkövetési magatartás megállapítása vitán felüli, Terheltl I. r. vádlott ugyanis az elfogását megelőző több mint másfél évben kábítószerrel rendszeresen értékesített, az eljárás során több vásárlóját is felderítette a nyomozó hatóság, közülük öten több alkalommal, illetőleg rendszeresen vásároltak tőle (vagy megbízásából társától), emellett az I. r. vádlott saját és társa lakásán jelentős mennyiségű kábítószerrel tartott továbbértékesítés céljából, ami a hivatkozott jogegységi határozat értelmezésében a kereskedés céljából történő készletezésnek felel meg.

[30] A társtettesi elkövetői alakzat megállapítása is helyes, miután az I.r. vádlott és társa szándékegységére, egymás tevékenységének ismeretére vont elsőbírói következtetéshez szükséges valamennyi tény a tényállás tartalmaz.

[31] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta, azok kisebb pontosítást, kiegészítést igényeltek csak.

[32] A Btk. 176. § (1) bekezdése a kábítószer-kereskedelem négy elkövetési magatartását sorolja fel: kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik. Ezek az elkövetési magatartások eltérő társadalomra veszélyességű magatartásokat fednek le: a kínálás csupán a kábítószer átvételére történő eredménytelen felhívás, míg a kábítószerrel való kereskedés rendszeres, haszonszerzés céljából történő adás-vételek sorozatából áll, és a kábítószer-kereskedelem köré felépült feketepiac működtetésében való részvételt testesíti meg. A bíróságnak a büntetés kiszabása során a vádlott által elkövetett cselekmény konkrét társadalomra veszélyességét is értékelnie kell [Btk. 80. § (1) bekezdés]. A kereskedés a kábítószer-kereskedelem legkomolyabb súlyú elkövetési magatartása, így a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelendő.

[33] A törvényszék tényállásában megállapította, hogy mind Terhelt1 I.r. vádlott kábítószer fogyasztott elfogása előtt. Ez a magatartás kimeríti a Btk. 178. § (6) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása vétségét, azonban a szubszidiaritásra figyelemmel ez a súlyosabb kábítószer-kereskedelemmel valóságos halmazatot nem alkot (EBH2016. B.15.). Az 56. BK vélemény III.6. pontja szerint a bűnhalmazat mellőzése esetén az önálló megállapításra nem került cselekmény elkövetése súlyosító körülmény.

[34] Ezzel szemben az elsőfokú bíróság tévesen tulajdonított tárgyi súlyt fokozó jelentőséget annak, hogy az I.r. vádlott cselekményével érintett kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát több mint háromszoros mértékben haladta meg. Ez a mennyiség ugyanis inkább elmarad a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem tipikus elkövetési mennyiségétől, s így azok tárgyi súlyától, miközben jelentős, tárgyi súlyt csökkentő enyhítő körülmény, hogy a cselekménnyel érintett kábítószer fajtája (a marihuána) az ún. könnyű drogok közé tartozik, mely kevésbé addiktív, s így egészségre gyakorolt káros hatása is csekélyebb.

[35] Ellenben az nem enyhít, hogy csak egyféle kábítószerre követte el a vádlott a terhére megállapított bűncselekményt.

[36] A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett a törvényszék álláspontjával a tekintetben, hogy az 56. BK vélemény III.11. pontja szerint értelmében a hasonló jellegű bűncselekmények főváros területén köztudomású elszaporodottsága az I.r. vádlott terhére szól. Az ugyanis a társadalom széles köre által ismert, tehát köztudomású tény, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elsősorban a nagyvárosokra jellemzőek, és ennek megfelelően Budapesten lényegesen magasabb számban fordulnak elő, mint az ország többi részén.

[37] Az ítéltábla abban is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy Terhelt1 I. r. vádlott hosszabb időn keresztül követte el a terhére rótt bűncselekményt. Az irányadó tényállás szerint 2018 februárjától kezdte meg a kábítószer-kereskedői tevékenységet, és azt egészen 2019. novemberi elfogásáig végezte. A kábítószerrel való kereskedéssel együtt járó rendszeresség értelemszerűen feltételezi azt, hogy az elkövető viszonylag hosszabb időn keresztül árusítja a kábítószer, ezért a néhány hónapos időtartamra elhúzódó elkövetés az ítéltábla gyakorlatában nem tekinthető súlyosító körülménynek. Azonban Terhelt1 I. r. vádlott több mint másfél éven keresztül árult kábítószer, mely azonban a szokványos

időszakon messze túlmutat, így e tény súlyosító tényezők körében történt figyelembevétele alappal nem kifogásolható.

[38] Az I. r. vádlott az előkészítő ülésen beismerte bűnösségét, így a bizonyítási eljárást sommásan tudta lefolytatni a törvényszék, ekként a beismerő nyilatkozat nagy nyomatékú értékelése is maradéktalanul helytálló.

[39] S ugyanígy az időmúlás enyhítő tényezőként történt értékelése, bár annak három és fél éves tartama meg sem közelítette a büntetési tétel alsó határát, figyelemmel arra, hogy azalatt szinte végig kényszerintézkedés hatálya alatt állt, ugyancsak törvényes volt.

[40] Ezt meghaladóan a védői érveléssel szemben a büntetőeljárás megindulását követően, rövid ideig végzett társadalmi munka I.r. vádlott javára történő értékelésére nem kerülhetett sor.

[41] Az így pontosított bűnösségi körülmények alapján, azokat a cselekmény tárgyi súlyával is összevetve, az elsőfokú bíróság helyesen, a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokkal összhangban, a Btk. 80. §-a szerinti büntetési kiszabási elvek szem előtt tartásával választotta meg a büntetés nemét.

[42] Ugyanakkor az ítéltábla, figyelemmel arra, hogy az enyhítő tényezők mind számukat, mind nyomatékukat tekintve meghaladják a súlyosító körülményeket, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát némiképp eltúlzottnak találta.

[43] Terhelt I.r. vádlott büntetlen előélete, beismerése, s nem utolsósorban azon körülmény folytán, hogy a minősítés alapját képező kábítószer marihuána volt, s mennyisége is a jelentős mennyiség mintegy háromszorosát tette ki, s ez kereskedelmi forgalomba sem került, továbbá, hogy a terhelt cselekményét megbánta, életvitelén változtatott, a másodfokú bíróság az enyhítő szakasz, a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazására alapot látott, ezért a szabadságvesztés tartamát egy évvel, 4 év 6 hónapra mérsékelte. Ennél nagyobb mérvű elengedés ugyanakkor az elkövetés hosszabb időszaka, a társtettesi elkövetés és az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága folytán nem volt indokolt.

[44] A szabadságvesztés fegyház végrehajtási fokozatának elsőbírói megállapítása a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) pontján alapult, ugyanakkor a másodfokú bíróság Terhelt I.r. vádlott kedvező személyi körülményeit, megváltozott életvezetését, büntetlen előéletét, beismerését, egészségi állapotát és a cselekmény tárgyi súlyát befolyásoló enyhítő tényezőket is szem előtt tartva, lehetőséget látott a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározására, ezért a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani.

[45] S az első büntényes, a cselekmény elkövetését teljeskörűen beismerő és a tárgyalásról lemondó terhelt esetében az enyhítő tényezők túlsúlya alapján, figyelemmel a

kényszerintézkedés hatálya alatt töltött időre is, a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a szabadságvesztés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

[46] Helytállóan rendelkezett a törvényszék a 2019. november 19. napjától 2021. március 19. napjáig terjedő, kényszerintézkedés hatálya alatt töltött időszak szabadságvesztésbe történő beszámításáról, azonban azt tévesen jelölte meg egységesen előzetes fogvatartásnak. Ez utóbbinak ugyanis kizárólag a személyi szabadság teljes elvonásával járó őrizet és letartóztatás feleltethető meg, a bűnügyi felügyeletet és a beszámítás módját a Btk. 92. § (1) és (3) bekezdése külön nevesíti. Kétségtelen továbbá, hogy I.r. vádlott 2020. november 20. napján a nap egy részében előzetes fogvatartásban volt, míg másik részében bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt, ennek tényszerű feltüntetése tehát nem kifogásolható. Ilyen esetben viszont a Btk. 92. § (1) bekezdése szerinti beszámításnál egy adott nap csak egyszer, mégpedig a terheltre nézve kedvezőbb módon, azaz a súlyosabb kényszerintézkedés alatt töltött időként vehető figyelembe. A másodfokú bíróság ezért fentieknek megfelelően helyesbítette a törvényszék beszámításra vonatkozó rendelkezését. Emellett – a módosított végrehajtási fokozatra figyelemmel – a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján módosította beszámítási kulcsot is, azaz, hogy egynapi szabadságvesztésnek négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[47] A másodfokú bíróság osztotta a törvényszéknek a pénzbüntetés alkalmazásának mellőzését megalapozó érveit. A pénzbüntetés kötelező, Btk. 50. § (2) bekezdésben írt alkalmazási feltétele a cselekmény haszonszerzés végett történő elkövetésén, a határozott tartamú szabadságvesztésre ítélesen túl az, hogy a terhelt megfelelő jövedelemmel vagy vagyonnal rendelkezzen. A megfelelő jövedelem vagy vagyon azonban nem eredményezheti konkrét összeg meghatározását, s nem jelenti azt sem, hogy minden rendszeres jövedelemmel rendelkező személynél e feltétel automatikusan teljesül. A büntetési célok és büntetéskiszabási elvek szem előtt tartásával minden esetben az elkövető személyi, egzisztenciális körülményeinek alapos vizsgálatával kell abban állást foglalni, hogy olyan megfelelő jövedelem vagy vagyon rendelkezésére áll-e, mely a pénzbüntetés kiszabását – a saját vagy tőle függő személyek létfenntartásának veszélyeztetése nélkül – lehetővé teszi. S ilyennek Terheltl I.r. vádlott minimálbért el nem érő 133.000 forint havi juttatása, melyet a végrehajtandó szabadságvesztés letöltésének megkezdésével egyébként is elveszít, s melyen túl egyéb vagyonnal nem rendelkezik, nyilvánvalóan nem tekinthető.

[48] A közügyektől eltiltás mellékbüntetésre vonatkozó rendelkezések a pontosan megjelölt jogszabályi hivatkozásokkal összhangban álltak, annak tartamát azonban a főbüntetéshez igazodva, a másodfokú bíróság egy évvel mérsékelte.

[49] Az elsőfokú bíróság Terheltl I.r. terhelttel szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényesen alkalmazott vagyonekobzás intézkedést a tőle lefoglalt 269.000 forint készpénzre, figyelemmel arra, hogy a tényállás tartalmazza ezen összeg kábítószer értékesítésből származó voltát, ugyanakkor a rendelkező részben elmulasztott utalni ezen összeg lefoglalásának tényére és nyilvántartási adataira, ezért azt a másodfokú bíróság

pótolta. Ezen túlmenően a vagyonekhozás pénzösszegben kifejezett összegéről a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjával és 75. § (1) bekezdés a) pontjával ellentétesen elmulasztott dönteni. Az irányadó tényállás alapján ugyanis megállapítható, hogy Terhelt I.r. vádlott a kábítószer értékesítéséből legalább 722.000 forint bevételre tett szert, mely összeg elvonása – függetlenül attól, hogy az jelenleg fellelhető-e, lefoglalásra került-e – a fent hivatkozott rendelkezések értelmében mérlegelést nem tűrő törvényi kötelezettség, ezért a vagyonekhozás mértékét az ítéltábla ennek megfelelően módosította. Ez azt jelenti, hogy pénzösszegben kifejezett vagyonekhozást kellett elrendelni további, a kábítószer értékesítéséből származó, de le nem foglalt 453.000 forint összegre is.

[50] A bűnügyi költségre vonatkozó döntés módosítását az indokolta, hogy az elsőfokú bíróság – az indokolásában írtakkal ellentétben – az I.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegének meghatározásánál levonta a kizárólag a II.r. terheltet érintően felmerült toxikológiai szakértői vélemény és a kirendelt védőjének díját, ez utóbbi bűnügyi költség állam által viseléséről azonban elmulasztott dönteni. A bűnügyi költség I.r. vádlottat terhelő összegének ezt meghaladó mérséklésére nem kerülhetett sor, a cselekmény tárgyi súlyához képest feltűnő aránytalanság nem állt fenn. A terhelt beismerése nem jelenti azt, hogy a daktiloszkópiai szakértői vélemény beszerzésére szükségtelenül került sor, míg az I.r. vádlottra terhelt vegyész szakértő díja kizárólag a Terhelt I tulajdonát képező, tőle lefoglalt kábítószer minták vizsgálatának összegét tartalmazta, abban tehát nem szerepelt tanú nyomozás során elkülönített ügyében kirendelt vegyész-szakértő díja.

[51] A bűnjelre vonatkozó elsőbírói rendelkezések törvényesek, a jogszabályi hivatkozások pontosak.

[52] Így összességében az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2023. április 12.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

dr. Raczkó Katalin s.k.

dr. Ignác György s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 214.B.209/2022/24. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.358/2022/13. számú ítéletében írt változtatással 2023. április 12. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. április 12.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k.

a tanács elnöke